

การประชุมสำนักงานระหว่างประเทศ ว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ (Office International des Epizooties)

เมื่อวันที่ ๑๓-๒๐ กุมภาพันธ์ ค.ศ.
คณะกรรมการ ประจำภาคพื้นเอเชียของสํ
นักงานระหว่างประเทศ ว่าด้วยโรคระบาด
สัตว์ (O.I.E.) ได้จัดให้มีการประชุมขึ้นใน
ความอุปการของรัฐบาลไทยและกรมปศุสัตว์
ณ ศาลาสันติกรรม กรุงเทพฯ

สำนักงาน ระหว่าง ประเทศ ว่าด้วย โรค
ระบาดสัตว์ โดย กิจกตงชนเมื่อวันที่ ๒๑
พฤษภาคม ๑๙๒๔ มีสำนักงานอยู่ที่ เลข
๑๒ Rue de Prony กรุงปารีส วัตถุประสงค์
ของสำนักงานนี้ คือ

๑. ค้นคว้าและเผยแพร่ ความรู้ เกี่ยว
ข้องการควบคุมโรคระบาดสัตว์ที่มีส่วนสำคัญ
ในทางเศรษฐกิจ

๒. เพื่อนำผลแห่งการ ค้นคว้าของประ
เศต่าง ๆ ที่มีผู้แทนแต่ละประเทศนำมาเผยแพร่
ในการประชุมประจำปี ที่กรุงปารีส มา
เพื่อเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

๓. ลงมติวาง แนว ทาง ปฏิบัติ ในการ
ปราบโรคของแต่ละโรค เพื่อผู้แทนของรัฐ
บาลประเทศต่าง ๆ ผู้ขึ้นสมาชิกจะได้นำผล

ของการประชุมไปเสนอเป็นความคึกเห็นต่อ
รัฐบาลของตน

โดยปกติ สำนักงาน นี้ เปิด การ ประชุม
อย่างน้อยปีละครั้ง ในระหว่างที่ไม่มีการ
ประชุมสำนักงานได้ว่าจ้างสัตวแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ
ชาวยุโรป คาสตราจารย์ ไวปรีจาท กรุงปารีส
เพื่อรวบรวม ข่าวต่าง ๆ เกี่ยวกับโรค ระบาด
สัตว์ทั่วโลก แล้วส่งให้แก่ประเทศที่เป็น
สมาชิกทุกประเทศ ซึ่งทำให้วงการ สัตว
แพทย์ ของ ทุก ประเทศ ได้ทราบ ถึง สถาน
การแห่งของโรค ระบาด ใน ประเทศอื่น ๆ ด้วย
เป็นทาง ประกอบการ พิจารณาหาวิธีควบคุม
ไม่ให้โรคระบาดเข้าไปในประเทศ ของ ตน ได้
หรือเตรียมการป้องกันไว้ล่วงหน้าให้ทันท่วง
ที เป็นการระงับความเสียหาย ซึ่งอาจจะเกิด
ขึ้นอย่างใหญ่หลวง ถ้าหากไม่หาทางป้องกัน
โรคระบาดนั้นไว้ก่อน

การแถลงข่าวเกี่ยวกับโรคระบาด สัตว
โดยปกติสำนักงานได้จัดพิมพ์เป็น นิตย สาร
ประจำปีก่อน และส่งให้ประเทศต่าง ๆ ที่เป็น
สมาชิกโดยทางไปรษณีย์อากาศ แต่ถ้าเป็น

การควมมาก ก็ส่งให้ทราบโดยทางโทรเลข
 วัตถุประสงค์ตั้งนามเป็นสมาชิกตั้งแต่เริ่ม
 กงนณม ๒๘ ประเทศ รวมทั้งประเทศไทย
 กวีย ซึ่งได้เข้าเป็นสมาชิกของสำนักงาน
 มาตั้งแต่เริ่มค้นจนบัดนี้ โดยเสียเงินค่าบำรุง
 บัดะ ๓,๕๐๐ แฟรงค์สวิส ในปัจจุบันนี้
 ประเทศที่เขาเป็นสมาชิกของสำนักงาน รวม
 ๕๕ ประเทศ เมื่อมีประเทศเข้า
 เป็นสมาชิกเพิ่มขึ้น ทางสำนักงานจึง
 ได้เบิรสาขาขึ้นในภาคตะวันออกไกล และ
 ได้ตั้ง คณะกรรมการชั่วคราวขึ้น (Asian
 Careaker Committee) เพื่อพิจารณาเรื่อง
 นี้ โดยจัดให้ Dr. R. Vittez แห่งสำนักงาน
 (O.I.E.) เป็นเลขาธิการเพื่อดำเนินการ คณะ
 กรรมการชุดนี้ ได้ ประชุมกัน เป็นครั้งแรก
 เมื่อวันที่ ๒๐-๒๖ กุมภาพันธ์ ๑๙๕๓ ที่
 กรุงกรารำ และได้ลงมติว่าควรเชิญประเทศ
 ต่างๆ ในภาคเอเชีย ทั้งที่เป็นสมาชิกของ
 O.I.E. และที่ไม่ได้เป็นส่งผู้แทนมาร่วมการ
 ประชุม เพระเลอถคณะกรรมการประจำ
 และวางรยการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ
 นี้ เพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนข่าวสาร และ
 ความรู้กันอย่าง ใกล้ชิด ในระหว่าง ประเทศ
 ต่างๆในภาคเอเชีย สำหรับโรคระบาดสัตว์
 ที่มีความสำคัญเป็นพิเศษ เช่น โรครินเกอร์

เปลด์ โรคเฮโมร ยิกเซพคิบซ์เม็ย โรค
 ปากและ ทำ ข้อย โรคแอนแทรกซ์ และโรค
 กลัวน่า เป็นต้น

การประชุมประจำภาคเอเชียของ สำนัก
 งานระหว่างประเทศว่าด้วย โรคระบาด สัตว์
 หรือ O.I.E. นี้ ได้กระทำมาครั้งหนึ่งเป็นครั้งแรก
 เมื่อวันที่ ๓-๕ พฤษภาคม ๑๙๕๒
 ที่กรุงกรารำ ประเทศปากีสถาน มีประเทศ
 ต่างๆ ในภาคพื้นเอเชียเข้าประชุมในครั้งนั้น
 รวม ๑๒ ประเทศ และองค์การต่างๆ อีก
 ในครั้งนั้นประเทศไทยมิได้ส่งผู้แทนเข้า ประ
 ชุมด้วย เนื่องจากเหตุบางประการ

ในการประชุมสำหรับภาคพื้นเอเชียครั้ง
 ที่ ๑ นั้น ที่ประชุมได้ตกลงตามหัวข้อดัง
 ต่อไปนี้:-

๑. การร่วมมือทางสัตว์แพทยระหว่าง
 ภาคต่างๆ รวมทั้ง การ แลก เปลี่ยน ความรู้
 ข่าวสารทางโรคสัตว์ และทางเทคนิคต่างๆ
๒. จักวางมาตรฐานของข้อบังคับการ
 สุขาภิบาล
๓. การสำรวจโรคระบาดสัตว์ โดย ทัว
 ไปในระยะ ๑๒ เดือนที่แล้วมา
๔. สำรวการค้นคว้า ทาง สัตว์แพทย
 และการผลิตเวชภัณฑ์ในประเทศต่างๆ
๕. ความร่วมมือระหว่าง สถานวิทยา

การประชุมสำนักงานระหว่างประเทศว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

ศาสตร์การค้นคว้าของชาติในประเทศต่าง ๆ

๖. การควบคุมโรควินเทอร์เฮสต์ในประเทศต่าง ๆ

๗. การควบคุมโรคเฮโมราจิกเซพติกซีเมีย

๘. การควบคุมโรคปากและเท้าเปื่อยสำหรับการประมง ทิศณะ กรมการสัตว์

คราวประจำภาคเอเชีย (Asian Caretaker Committee) ของ O.I.E. ได้จัดให้หมขนท

กรุงเทพฯ เป็นสถานที่ที่เหมาะสมด้วย

เหตุผลหลายประการ สำหรับการประชุมครั้งที่ ๒ ของภาคเอเชียใน เมื่อคณะกรรมการ

ได้อนุมัติเรื่องราวของอนุมติที่รัฐบาลไทย และ

รัฐบาลไต้หวันพิจารณาแล้ว เห็นว่าฝ่ายการสัตว์

แพทย์ไทยก็ย่อมจะใคร่ข ประโยชน์ด้วย เช่น

กัน เช่นในการร่วมมือระหว่างประเทศวาง

แผนการเฝ้าระวังโรคระบาดสัตว์ เพราะ

การควบคุมโรคระบาดสัตว์นั้น หากแต่ละ

ประเทศจะกระทำไปตามลำพังแล้ว มักจะ

จะได้ความรู้กว้างขวางออกไปอีก และทั้ง

จะได้มีโอกาส นำผล ของการ ค้นคว้าในทาง

วิชาการสัตว์แพทย์ ซึ่งประเทศไทยได้ทำ

มาแล้วไป แสดงในที่ประชุม เป็นการเชิดชู

วิชาการในต้น การสัตว์แพทย์ของประเทศ

ไทยอีกด้วย รัฐบาลไทยจึงได้อนุมัติให้

สำนักงานระหว่าง ประเทศว่าด้วยโรคระบาด

สัตว์ เปิดการประชุมครั้งที่ ๒ สำหรับภาค

พม่าเอเชียครั้งที่ ๒ ณ ศาลาสันติกรรมกรุงเทพ

ภายใต้ความอุปการ ของ กระทรวง เกษตร

และ กรมปศุสัตว์ พร้อมทั้งส่งผู้แทนเข้า

ร่วมประชุมด้วย คือ

๑. พ.ท. หลวงชัยอัศวรักษ์

๒. ขุนวิจิตรพาหนะการ

๓. ม.จ. บัณฑิต รั้งศึก

๔. ดร. อาร์พีโยนซ์

๕. นายจักร พิชัยณรงค์สงคราม

๖. นายศิริ ศุภางคเสนา

๗. นายเชอ ว่องสงสาร

การประชุมเรื่องโรคระบาด สัตว์สำหรับ

ภาคพม่าเอเชีย ครั้งที่ ๒ ซึ่งจัดให้หมขนท

สำนักงานระหว่างชาติว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

(O.I.E.) ได้เรียกขึ้น ณ กรุงเทพฯ เมื่อวันเสาร์

ที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗ ณ ศาลา

สันติกรรม เจริญสะพานมัทธาภิ ถนนราช

กำหนดนอก เวลา ๑๐.๐๐ น. ะมพล ฝัน
 ชุมหวัด ฆองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงเกษตร ได้เป็นประธานใน
 พิธีเปิดการประชุมและกล่าวคำปราศรัยต้อนรับ
 รัผู้แทนจากประเทศต่างๆ ในเอเชีย ท่านผู้
 เป็นประธานได้กล่าวถึงความสำคัญของโรค
 ระบาดสัตว์ โดยเฉพาะโรคริ้นเคอร์เปสต์
 ซึ่งมีความค่อนหน่วงว่า

“..... ข้าพเจ้ารู้สึกสนใจที่ทราบว่า
 การสัตว์แพทย์ได้ก้าวหน้าไปอย่างมาก
 ในระยะเวลาอันเร็ว เช่นการควบคุมโรค
 ระบาดสัตว์ ซึ่งเห็นผลให้การเศรษฐกิจของ
 ชนชาติชนมาก ภายหลังสงครามสงบลง
 ประเทศไทยได้รับความเสียหาย จากโรค
 ระบาดสัตว์ริ้นเคอร์เปสต์ ซึ่งทำให้สัตว์ล้ม
 ตายอย่างมากมาย รัฐบาลได้ตระหนักถึงว่า
 การ ระบาด ของโรคอันร้ายแรงนี้ ได้ทำลาย
 ชีวิตสัตว์ อันเป็น หลักทรัพย์ของของ ราษฎร
 ลงเป็นอันมาก เป็นผลกระทบกระเทือนรายได้
 ของราษฎรและถึงการเกษตรกรรม ก็คือการ
 ผลิตข้าวโดยอาศัยแรงงานจากสัตว์ จึงได้
 จัดหาเงินไว้ใช้ ในการ ปราย โรคระบาดนี้ ให้
 หมกไปโดยรวดเร็ว การกระทำครั้งนี้ไม่ใช่
 แต่เพียงว่าระบับเทาความอันตรายอันใด ใน
 เรื่องทว่าจะไม่มี ชาวเพียง พอสำหรับ ประชา

ชนชาวไทยท่านนั้น แต่ยังสามารถที่จะตั้ง
 ขาวไปยังประเทศอื่น ๆ ที่อาจ แคลน อักภัย

นอกจากนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 เกษตร ยังได้ กล่าว เน้น ถึง การ ร่วม มือ กัน
 ระหว่าง ประเทศ ต่าง ๆ ใน ภาค พน เอเชีย
 เพื่อได้ปฏิบัติงานการปรายโรคระบาดสัตว์ให้
 ลดลงไปด้วยดีสมความปรารถนา และได้รับ
 ผลสำเร็จร่วมกัน และรัฐบาลของพระบาท
 สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ยินดี ให้ ความ ร่วม มือ
 และสนับสนุน การประชุม ระหว่าง ประเทศ นี้
 ทุกวิถีทาง

เมฆท่านรองนายกได้กล่าว คำปราศรัย
 เสริมด้วย พลตรี ม.ล.ชาย ฤกษ์ เลขา
 นการนายกรัฐมนตรี ได้อ่านสาส์นของ
 รมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี
 ทอนรับบรรดาผู้แทน และขอ อวย พรให้การ
 ประชุมครั้งนี้ได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีทุกประ
 การ

ต่อจากการอ่านสาส์นของพระท่านนายกร
 รัฐมนตรี ดร. R.P. Vittoz ได้อ่านสาส์น
 ของ ดร. G. Ramon ผู้อำนวยการสำนักงาน
 ระหว่างชาติ ว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ ในการ
 ประชุมต่อนแรกนี้ ดร. Saito (ประเทศญี่ปุ่น)
 รองประธาน ของคณะกรรมการดูแล

การประชุมสำนักงานระหว่างประเทศว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

การปฏิบัติงาน (Caretaker Committee) ของ O.I.E. เป็นประธานในที่ประชุมเป็นการชั่วคราว

เมื่อพิธีเปิดการประชุมเสร็จสิ้นไปแล้ว ที่ประชุมได้เลือกประธานและรองประธานการประชุมคราวนี้ ผลของการเลือกปรากฏว่าที่ประชุมได้เห็นพ้องกันตั้งหลวงชัชชัชวรัญ หัวหน้าผู้แทนประเทศไทย เป็นประธาน เพราะเป็นเกียรติแก่ประเทศเจ้าของบ้าน และได้เลือกรองประธานอีก ๓ คน คือ Dr. Sugi Saito (ประเทศญี่ปุ่น) Dr. Krweh Matza (ประเทศอิหร่าน) และ Sir Thomas Darling (องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ ณ กรุงโรม) เลขาธิการของที่ประชุมได้แก่ Dr. R. Vittoz

ในการประชุมครั้งนี้ ได้มีประเทศต่างๆ ในภาคพื้นอา. เข้าร่วม ๑๕ ประเทศ และองค์การชำนาญพิเศษ (Specialized Agencies) ได้ส่งผู้แทนและผู้สังเกตการณ์เข้าร่วมด้วย มีจำนวนทั้งสิ้น ๒๕ คน ทั้งมีรายชื่อของประเทศและองค์การชำนาญพิเศษดังต่อไปนี้ ประเทศอาฟกานิสถาน พม่า จีน ฝรั่งเศส อิตาลี อินโดนีเซีย อิหร่าน ญี่ปุ่น เกาหลี ลาว ปากีสถาน โปรตุเกส (Portugese Timor) ไทย สหภาพโซเวียต เวียดนาม

และองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (F.A.O.) ได้ส่งผู้สังเกตการณ์เข้าร่วมประชุมด้วย ๓ คน

เรื่องต่างๆ ประชุมได้นำเข้าสู่ระเบียบวาระประชุม สำหรับข้ออภิปรายกันในครั้งนี้ คือ โรคโรครินเคอร์เปสต์ เฮโมรายิกเซฟติกซีเมีย โรคปากและเท้าเปื่อย โรคของสุกรโดยเฉพาะโรคคอหิวกัก และโรคพยาธิจำพวก Flukes (Distomatosis) นอกจากนั้น ผู้แทนจากประเทศอาฟกานิสถานได้เสนอให้แยกอภิปรายเรื่องโรคแอนแทรกซ์ซึ่งไม่อยู่ในระเบียบวาระการประชุมครั้งนี้ การประชุมในภาควิชาการได้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๕:๐๐ น. จนถึง ๑๗:๐๐ น. ทุกวัน ตั้งแต่วันจันทร์ที่ ๑๕ ถึงวันเสาร์ที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ซึ่งจะได้นำผลของการประชุม และข้ออภิปรายของที่ประชุมต่อไปตามลำดับ

เนื่องจากสำนักงานระหว่างชาติ ฯลฯ (O.I.E.) ได้ติดต่อมายังรัฐบาลไทย ขอทำการแยกประชุมสำหรับภาคพื้นอา. เสียในครั้งที่ ๒ ณ กรุงเทพฯ กระทรวงเกษตรจึงขออนุมัติให้กรมปศุสัตว์ ซึ่งมีหน้าที่โดยตรงเกี่ยวกับเรื่องโรคระบาดของสัตว์ เป็นเจ้าหน้าที่จะดำเนินการและจัดการประชุม และได้ตั้งให้นายถวิล คุปคบุตร (นักวิชาการ

สัตว์แพทย์) เป็นเจ้าหน้าที่จัดการประชุมในทางวิชาการฝ่ายไทย ร่วมกับ Dr. R. Vittoz เลขานุการ หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปในทางประเทศว่า "Conference Officer" มีหน้าที่ควบคุมและจัดการทำเอกสารต่างๆ ในระหว่างการประชุม ตรวจเอกสารและรับผิดชอบทางด้านวิชาการ ซึ่งมีนายประสงค์ เต็มยาลง (ก.ส.ร.) นายละเอียด ดวงดี (ก.ค.ร.) และนายประสพ บุรเหม็นดี (ก.ส.ส.) เป็นผู้ช่วย มีหน้าที่รับผิดชอบร่วมกับ Conference Officer เรียกว่า "Documents Unit"

ส่วนเจ้าหน้าที่ดำเนินการในทางฝ่ายธุรการทั่วไป และการสังคม (Social Activities) ตลอดจนการติดต่อกับประสานงาน (Liaison officers) ได้แก่ นายประโยชน์ บุรณะศิริ (กระทรวงเกษตร) ขุนประคิษฐศิลปการ (เลขานุการกรม) นายสำเนียง ธรรมณี หัวหน้ากองควบคุมโรคระบาดสัตว์ นายวิบูล สติศิริดี (กระทรวงเกษตร) และนายประวิง สามโกเศศ (หัวหน้าแผนกโฆษณา) เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการโฆษณาและติดต่อกับกรมประชาสัมพันธ์ นอกจากนี้ยังมีเจ้าหน้าที่รับรอง (Reception and Information) อีก ๔ คน คือ นายอุดม จารุตามระ นาย

รำพึง กิสสมาน นายพจน์ พนมรังษี และ นายจำลอง ภูซงคสมุท และเจ้าหน้าที่ทะเบียนได้แก่นายแสวง กุลทองคำ (กระทรวงเกษตร) นายคณ ขุนนาค (กรมส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์) และเจ้าหน้าที่การพิมพ์อีกพอสมควร

สรุปข้ออภิปราย

เกี่ยวกับโรครินเดอร์เปสต์

ผู้แทนประเทศต่างๆ ได้เสนอข้อที่ประชุมว่า ประเทศต่างๆ ในภาคพหุชาเขินได้ปลดปล่อยจากโรครินเดอร์เปสต์คือ ประเทศอาฟกานิสถาน จีน (ฟอร์โมซา) อิหร่าน ญี่ปุ่น เกาหลี ลาว เกาะคัมเบอร์ของปอร์ตุเกส และประเทศไทย

ผู้แทนประเทศอาฟกานิสถาน แจ้งว่าประเทศอาฟกานิสถานไม่มีโรคนี้อีกตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๕๓ ฟอร์โมซาดังแต่ ค.ศ. ๑๙๕๕ อิหร่านตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๕๕ ญี่ปุ่นตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๒๕ เกาหลีตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๓๒ ลาวตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๕๓ และประเทศไทยตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๕๖ ที่ประชุมได้อภิปรายหนักไปทางวิธีการผลิตวัคซีนและชนิดของวัคซีนต่างๆ ประเทศอาฟกานิสถาน พม่า และปากีสถานควรนำออกโดยใช้วัคซีนแพะ (Goat adapted tissue

vaccine) สำหรับป้องกันโรครินเคอร์เปสต์
ประเทศญี่ปุ่น และ เกาหลี นิยมใช้วัคซีนกระ
ด้าย (Lapinized vaccine) กับซีรัม หรือวัคซีน
ซีรัมจากกระด้าย (Lapinized-Avianized
vaccine) ซึ่งเป็นวัคซีนชนิดใหม่ ส่วนประเทศ
อิหร่านนั้นยังใช้วัคซีนแบบเก่า (inactivated
chick vaccine) อยู่ เพราะราคาวัคซีน
มีประมาณ ๓ ดอลลาร์ ๕ เซนต์ อเมริกา เกาหลี
และประเทศอื่นๆ ก็ใช้วัคซีนดังกล่าว
ใช้วัคซีนแต่ละชนิดว่า ทำให้สัตว์บางพันธุ์
ป่วยมากกว่าชนิดอื่น

ในการประชุมปรึกษากันถึงหลักการ
การควบคุมโรครินเคอร์เปสต์ ที่ประชุมได้
จัดโครงการ การควบคุมโรค ในภาคพื้น
เอเชีย และไคเสโนแนะนำว่า รัฐบาลของ
ประเทศต่างๆ ควรจะพิจารณา จัดทางขประ
มาณ เพื่อใช้จ่ายในการ ควบคุมโรค นี้ไว้ ให้
เพียงพอเป็นเวลาหลาย ๆ ปี และยาดังวิธี
การดำเนินการ ควบคุม และป้องกันมิให้โรค
โรครินเคอร์เปสต์ เกิดขึ้น อีก ใน ประเทศที่
กำจัดโรคนี้สูญสิ้นไปแล้ว โดยการป้องกัน
อย่างทั่วถึงกัน ด้วยขประมาณที่เพียงพอแก่
การปฏิบัติการ

สรุปข้ออภิปรายเกี่ยวกับ
โรคเฮโมรายิกเซฟติกซีเมีย

ผู้แทนประเทศอาฟกานิสถานและเกาหลี

ได้รายงานให้ที่ประชุมทราบถึงภาวะของโรค
เฮโมรายิกเซฟติกซีเมีย ใน ประเทศ ทั้ง ๓ ว่า
โรคนี้ไม่เคยปรากฏว่าพบในโค แม้ว่าใน
ประเทศเกาหลี จะถือว่ากาฬโรค สกร เป็น
โรคที่มีความสำคัญ ในทางเศรษฐกิจก็ตาม
ประเทศ ญี่ปุ่น ก็กำจัด โรคนี้ หหมด สิ้น แล้ว
ส่วนผู้แทนประเทศอื่นๆ ได้รายงานว่า เคย
มีโรคนี้เกิดขึ้นเป็นครั้งคราวตามฤดูกาล และ
มีประปรายตามภาคต่าง ๆ ของประเทศ

การอภิปรายกันในเรื่องนี้ ส่วนมากได้
กล่าวถึง เฉพาะ ชนิดของ วัคซีน ที่ใช้ ในการ
ป้องกันโรค อิหร่านและเวียดนามได้เสนอ
ให้ที่ประชุม ได้ทราบถึงผลสำเร็จ ของการใช้
วัคซีนแบบของ Delpy ซึ่งใช้เชื้อ Pas-
teurella ชนิดที่มีพิษแรง นำมาทำเป็น
วัคซีนโดย ให้ มัน ละลาย ตัว ของ มัน เอง
(Autolysis) ในตู้เพาะเชื้อหรือกระตุ้นด้วย
การผสมกัน

การผสมกับ Pepsin หรือโดยวิธีอื่นใด
เพื่อช่วยให้ บัคเตรี เปลี่ยนสภาพตัวของมัน
เองโดยรวดเร็ว วัคซีนชนิดนี้ยอมรมยกันว่า
จะให้ความคุ้มกันโรคได้นานถึง ๑๘ เดือน
ส่วนประเทศอื่นๆ ส่วนมากยังใช้ วัคซีนชนิด
ที่ฆ่าด้วย ความ ร้อน หรือด้วย ฟอรั มา ลิน
(Formolised vaccine) ซึ่งให้ความคุ้มโรค

เพียงชั่วระยะเวลา ๒-๓ เดือนเท่านั้น ได้มีผู้แทน
 บางคนกล่าวถึงโรคชนิดใหม่ซึ่ง Dr. Bain
 แห่งประเทศออสเตรเลียได้ทดลอง - แต่
 โรคชนิดนี้ยังอยู่ในชนบทของ โดยเฉพาะ
 ในประเทศไทย และยังเร็วเกินไปที่จะรายงาน
 งานให้ทราบโดยละเอียดถึงคุณค่าของมัน
 เสียทีเดียวกับโรคชนิดอื่นๆ ในประเทศไทย
 ผู้แทนได้รายงานว่า โรคโฮโมวริกเซฟติก
 ซิเมียน ไม่สู้ร้ายแรงมากนักสำหรับโค
 และกระบือ เพราะสถิติสัตว์ตายและจำนวน
 แห่งที่เกิดโรคใน ระยะ ๒-๓ ปีนั้น ลดน้อยลง
 ไปมาก

สรุปข้ออภิปราย

เกี่ยวกับโรคปากและเท้าเปื่อย

ผู้แทนส่วนมากได้รายงานว่า โรคปาก
 และเท้าเปื่อยมีอยู่เกือบทุกประเทศ พุคโดย
 ทั่วๆ ไปแล้ว โรคนี้ไม่สู้รุนแรงนัก เพราะ
 ทำให้สัตว์ตายเพียง เล็กน้อย แต่ทำให้
 การใช้ แรงงาน ของ สัตว์ ที่เป็น โรคนี้ ไม่ไ้
 เต็มที่เช่นเวลานาน ในบางประเทศโรคปาก
 และเท้าเปื่อย มีความสำคัญ เป็นลำดับที่สอง
 รองลงมาจากรโรคริ้นเคอร์เปสต์

การใช้วัคซีนป้องกันโรค ในบางประ
 เทศก็ยังไม่มี สู้มากนัก และมักจะส่งขอวัค
 ซินมาจากประเทศในยุโรป ในบางประเทศ

ก็ไม่มีแผนการใดควบคุมโรคนี้โดยแน่นอน
 เพียงแต่ใช้วิธี การ ควบคุม การ เคลื่อน ย้าย
 สัตว์ป่วย ซึ่งช่วยป้องกันมิให้ ไข้โรคระบาด
 ไปได้บ้าง จากการอภิปรายหารือกันครั้งน ี่
 ประชุมได้มีทราษาว่า มีบางประเทศกำลัง
 พิจ รณาที่จะนำวิธีการ ควบคุมโรคด้วยการ
 ฉีดวัคซีน มาใช้ เช่น ประเทศ อิหร่าน และ
 อินโดนีเซีย ซึ่งมีความ ประสงค์ที่จะตั้ง
 สถานผลิตวัคซีนขึ้นเอง ผู้แทน ประเทศ
 ไทยได้รายงานว่า โรคปากและเท้าเปื่อยใน
 ประเทศไทยนั้น ถือว่าสำคัญมาก เพราะ
 เกี่ยวข้อง กับการส่งสัตว์ ออกไป จำหน่ายยัง
 ต่างประเทศ และได้รับอุปสรรคบางประการ
 ทำให้ การ ส่ง สัตว์ ออก ไป ใน ขณะนี้ ยัง ไม่
 สะดวก

สรุปข้ออภิปรายเกี่ยวกับโรคของสุกร
 โดยเฉพาะโรคอหิวาต์

ภาวะของ โรคอหิวาต์สุกรขณะนี้ ใน
 ประเทศต่างๆ ไม่เหมือนกัน แล้วแต่สภาพ
 การเลี้ยงดู และสถิติของสุกรใน ประเทศ
 นั้นๆ ยกตัวอย่างเช่นในประเทศอาฟกา
 นิสถาน อิหร่าน อินโดนีเซีย ปากีสถาน
 ตะวันออก ทิมอร์ และประเทศลาว โรค
 อหิวาต์สุกรไม่มี ในบางประเทศหรือถือว่า
 ไม่สำคัญเท่าใดนัก แต่ในบางประเทศ เช่น

ญี่ปุ่น เกาหลี ไทย และเวียดนาม โรคนี้
ได้ทำความเสียหายให้ตั้งแต่เพียงเล็กน้อย
จนถึงเสียหายอย่างร้ายแรง วิธีการปฏิบัติ
การควบคุม ประกอบด้วยการใช้วัคซีน
หลายประเทศได้รายงานถึงผล การใช้วัคซีน
ครั้งแรก ไวโอลีท ว่ามีประสิทธิภาพ
สามารถควบคุมโรคนี้ได้อย่างเต็มที่

โดยเฉพาะในประเทศไทย แต่ประเทศไทย
ไทย ก็ยังกล่าวว่ามีอุปสรรค นานาประการ
เนื่องด้วยการผลิตวัคซีน ที่ประชุมได้พิจารณา
กันแล้วและตกลงกันว่า การพิจารณาและ
มีความสนใจให้มากในเรื่องรายละเอียดต่าง ๆ
เนื่องด้วยการผลิตนั้น จะทำให้วัคซีนชนิดนี้มี
ประสิทธิภาพสูงขึ้น

ที่ประชุม ยังได้กล่าวถึงวัคซีน กระต่าย
(Lapinized swine fever vaccine) เช่น
ในประเทศไทย ได้มีการผลิตวัคซีนชนิด
นี้ลงมาเป็น การค้า แต่อย่างไรก็ตาม
ตามมีความรู้สึกกันว่า ยังไม่มีรายงานเพียง
พอที่จะแสดงให้เห็นผล ของ การใช้ วัคซีน
ชนิดนี้ จนกระทั่ง แนะนำให้ใช้วัคซีนนี้ โดยทั่วไป
ใช้โดยทั่วกัน แต่มีความรู้สึกกันว่า ควรจะ
ได้มีการทดลอง กันควักกันให้ มาก ต่อไปอีก
ในประเทศไทย เวียดนาม นอกจากโรคอหิวาต์แล้ว
ยังมีโรคพาราไทฟอยล์ (Salmonellosis)

อีกโรคหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งในทาง
เศรษฐกิจ และได้มีการใช้วัคซีนป้องกันโรค
อหิวาต์และโรคพาราไทฟอยล์ ส่วนโรค
เฮโมรายิกเซฟติกซีเมียของสุกรนั้น กำลัง
เกิดขึ้น อย่าง กว้าง ขวาง ทั่วไป ใน ประเทศ
เกาหลี

สรุปข้ออภิปรายเกี่ยวกับพยาธิใบไม้
ในตับ (Distomatosis)

จากรายงานของประเทศต่างๆ สรุปแล้ว
ยังยากที่จะกล่าวให้แน่นอนลงไปถึงภาวะของ
โรคพยาธิใบไม้ในตับ ในประเทศอีกหลาย
ประเทศ ที่นี้เป็นเพราะในประเทศเหล่านั้น
ยังไม่ได้มีการสังเกตหรือมีการสืบสวนโรคนี้
กัน แต่อย่างไรก็ดี โดยยอมรับกันว่าโรคนี้
มีความสำคัญ และอาจจะทำความเสียหาย
อย่างร้ายแรงให้แก่สัตว์ เช่น โค กระบือ
แกะ และแพะ ดังเช่นในประเทศอาฟกา
นิสถาน ซึ่งได้ประมาณกันว่า แกะราวๆ
๖๐ เปอร์เซ็นต์โคเป็นโรคนี้ ในประเทศ
อิหร่าน กล่าวกันว่าเป็นโรคที่มีความสำคัญ
ที่สุดของแกะและแพะ และได้ทำให้สัตว์ตาย
ราวๆ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ในประเทศลาวและ
เวียดนาม ภาวะของโรคนี้ในโคและกระบือ
อยู่ในขั้นรุนแรง ประมาณ ๗๐ เปอร์เซ็นต์
ของกระบือ และ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ของโค โค

หายไปด้วยโรคพยาธิใบไม้ในตับ ส่วนมาก
 ของวิธีการควบคุมโรคนี้ ปรากฏว่าประกอบ
 ด้วยการใช้ยาฆ่าพยาธิ เช่น ใช้คาร์บอน
 เตทราคลอไรด์ (Carbon tetrachloride)
 และเฮกซะ คลอเวทเทน (Hexa-chlo-
 r. thane) ที่ประชุม มีความรู้สึกกันว่า
 ควรจะไต่กันเนินการปราบโรคนี้เช่นอื่น ๆ ตาม
 ลำดับ (Systematic treatment) เช่นเดียวกับ
 กับแผนการ ๕ ปี ของ ประเทศ ออฟกา
 นิสถาน

สรุปข้ออภิปรายเกี่ยวกับ

โรคแอนแทรกซ์

ผู้แทนจากประเทศ ปากีสถาน ตะวันออก
 ได้เสนอเอกสารรายงานต่อที่ประชุม และได้
 กล่าวถึงภาวะของโรคแอนแทรกซ์ในประเทศ
 ปากีสถาน ตลอดจนการติดต่อของโรค
 ตลอดจนการติดต่อของโรคนี้กับ ประช

ชน โรคนี้ เป็นภัยสัตว์เลี้ยง ประมาณ ๕
 เขอร์เซ็นต์ ประเทศปากีสถานได้ดำเนินการ
 ไขว้วัคซีนป้องกันโรคในบางภาค ของประเทศ
 แต่แผนการฉีด วัคซีนอย่าง กว้าง ขวางนั้น
 เสียค่าใช้จ่ายมาก กระประมาณว่าสัตว์ตัว
 หนึ่ง จะต้อง เสีย ค่าใช้ จ่ายใน การฉีด วัคซีน
 ป้องกันราว ๆ ๒,๕๐๐ รูปี และผู้แทนของ
 ประเทศปากีสถานได้ ย้ำถึงผล ของการ ใช้ยา
 จำพวกปฏิชีวนะ (Antibiotics) สำหรับรักษา
 ประชาชนที่ติดโรคนี้ด้วย

หมายเหตุ - รายละเอียดของ การ
 ประชุมเกี่ยวกับ แผนการ ๕ ปี และ วิธ
 การ ดำเนินการ ควบคุมแต่ละโรค อันเป็น
 มติของที่ประชุมในคราวนี้นั้น เราจะได้นำ
 มาบรรยายให้ท่าน ที่สนใจทราบ ในเล่มต่อไป - บ.ก.

